

[Miljøministeren]

i forslaget er, at reglerne om statslig godkendelse af amtskommunale sektorplaner ophæves, og at også andre procedureregler af lignende art ophæves. Men det betyder ikke, at varetagelsen af natur- og miljøinteresserne bliver ringere, tværtimod vil varetagelsen af miljø- og fredningshensyn i højere grad blive koncentreret om relevante problemer, og planlægningen vil blive mere overskuelig.

Varetagelsen af natur- og miljøinteresser sker gennem den dialog, der lægges op til i forslaget, en dialog både mellem staten og amtskommunerne og – hvad der måske er nok så væsentligt – gennem den offentlighedsfase på 8 uger, der foreslås indført for den amtskommunale sektorplanlægning på miljøområdet. Arealudvalget betoner navnlig den styrkelse af miljø- og naturinteresserne, der sker ved, som man udtrykker det, øget saglig dialog og åbenhed i planlægningen.

Endvidere betones det også, at forslaget vil føre til en mere overskuelig planlægning. Det vil give bedre grundlag for amtsrådenes beslutninger.

Alle miljøhensyn, som f.eks. folketinget ønsker varetaget gennem planlægningen, vil dog næppe kunne varetages gennem dialogen om den amtskommunale sektorplanlægning. Der er forhold i sektorplanlægningen, der nødvendigvis må komme til udtryk i bindende beslutninger eller regler.

Der er i lovforslaget taget højde for dette ved, at staten kan fastlægge nærmere forudsætninger for planlægningen. Sådanne forudsætninger vil kunne lægges til grund for amtsrådenes administration af de pågældende sektorlove. Amtsrådenes administration af miljølovgivningen vil også være bundet af de godkendte regionplaner.

Så var der spørgsmålet om ankemulighederne. De er ikke udvidet med dette lovforslag – det er skønnet at være for omfattende – men vi kan drøfte det i udvalget.

Der var også et spørgsmål om, hvad der sker, hvis amt og kommune ikke kan blive enige om spørgsmål vedrørende den amtskommunale sektorplanlægning. Hvis de ikke kan blive enige, så indbringes sagen for miljøministeren.

Råstofplanlægningen er omtalt i bemærkningerne til forslaget, men også denne problematik skal vi nok have op under udvalgsarbejdet.

Når man spørger: er det bare forenklinger, eller har vi garanti for, at der også er taget hensyn til både natur og miljø, må jeg også efter det, der er sagt her, sige: ja, det er ikke funktioner, der er varetaget. Der kommer vi naturligt også ind på spørgsmålet om forenklingerne: hvordan er det med den bindende virkning af disse forenklinger? Jeg mener, det er meget vigtigt, at der gennemføres en mere, skal vi sige handlingsrettet amtskommunal sektorplanlægning. Det betyder nok, at der skal slækkes på de formelle bindinger, som den amtskommunale sektorplanlægning efter de gældende regler lægger på administrationen af sektorloven.

I stedet for de formelle bindinger og procedurekrav bør vi nok have et planlægnings-system, der gør det muligt at koncentrere sig om de væsentlige problemer og få disse problemer frem i en dialog. Men den amtskommunale sektorplanlægning får naturligvis afgørende betydning for administrationen af sektorlovene. De målsætninger, amtsrådene vedtager, vil fortsat være grundlag for de konkrete afgørelser og den kommunale sektorplanlægning. Og den viden, som amtskommunen opbygger om miljø- og fredningsforhold, er et væsentligt, men også et nødvendigt grundlag for amtsrådenes enkeltafgørelser.

Endelig kan der i regionplanerne fastlægges retningslinjer, der har en bindende virkning for amtsrådenes administration af sektorlovene, f.eks. miljøbeskyttelsesloven.

Efter lovforslaget er det sikret, at amtsrådene ikke kan fravige deres planlægning uden klart at oplyse dette i den afgørelse, der træffes; derved bliver bl.a. de klageberettigede organisationer bekendt hermed.

Hr. Leif Hermann var også inde på disse forenklinger, men rejste i øvrigt mange spørgsmål, som vi må søge belyst og om muligt besvaret under det udvalgsarbejde, der nu skal sættes i gang.

Fru Dagmar Mørk Jensen ville gerne drøfte betydningen af recipientkvalitetsplanlægningen i udvalget. Det er et vigtigt område. Men fru Dagmar Mørk Jensen var også inde på forenklingerne, akkurat ligesom fru Anne Grete Holmsgård var det. Vi kan jo godt vurdere forenklingerne dels i sektorplanlægningen, dels i regionplanlægningen. Hvad angår forenklingerne i regionplanlægningen, er de foreslåede ændringer i regionplanloven